

Dz 4, 1-5 Kiedy przemawiali do ludu, podeszli do nich kapłani i dowódca straży świątynnej oraz saduceusze oburzeni, że nauczają lud i głoszą zmartwychwstanie umarłych w Jezusie. Zatrzymali ich i oddali pod straż aż do następnego dnia, bo już był wieczór. A wielu z tych, którzy słyszeli naukę, uwierzyło. Liczba mężczyzn dosięgała około pięciu tysięcy.

Konflikt interesów... i reakcja – warto się zastanowić nad działaniem człowieka i złego ducha. Egoizm a ludzka godność. Apostołowie nie zrobili nic złego, wręcz odwrotnie.

Dz 4, 5-7 Następnego dnia zebrali się ich przełożeni i starsi, i uczeni w Jerozolimie: arcykapłan Annasz, Kajfasz, Jan, Aleksander i kilku innych. Postawili ich w środku i pytali: «Czyją mocą albo w którym imieniu uczyniliście to?»

Jak często diabeł naszym złym działaniom nadaje wartość walki z nim samym?

Dz 4, 8-12 Wtedy Piotr napęczniony Duchem Świętym powiedział do nich: «Przełożeni ludu i starsi! Jeżeli przysłuchujecie nas dzisiaj w sprawie dobrodziejstwa, dzięki któremu chory człowiek uzyskał zdrowie, to niech będzie wiadomo wam wszystkim i całemu ludowi Izraela, że w imię Jezusa Chrystusa Nazarejczyka – którego ukrzyżowaliście, a którego Bóg wskrzesił z martwych - że przez Niego ten człowiek stanął przed wami zdrowy. On jest kamieniem, odrzuconym przez was budujących, tym, który stał się głowicą węgla. I nie ma w żadnym innym zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni».

Można rozważać więcej niż jeden dzień: Imię Boga jest dobrze znane dla starszych, która zna Jego moc. Tę Moc posiada imię Jezus Chrystus, o czym świadczą znaki. Czy wierzę w to... Odrzucenie tego Imienia jest równoznaczne z odrzuceniem zbawienia...?

Dz 4, 13-14 Widząc odwagę Piotra i Jana, a dowiedziawszy się, że są oni ludźmi nieuczonymi i prostymi, dziwili się. Rozpoznawali w nich też towarzyszy Jezusa. A widząc nadto, że stoi z nimi uzdrowiony człowiek, nie znajdowali odpowiedzi.

Duch Święty daje możliwość czynienia cudów, odwagę, mądrość i wymowność..., daje wszystko, co trzeba, by być znakiem dla innych. Jak bardzo podejmuję z Nim współpracę?

Dz 4, 15-16 Kazali więc im wyjść z sali Rady i naradzili się: «Co mamy zrobić z tymi ludźmi? - mówili jeden do drugiego - bo dokonali jawnego znaku, oczywistego dla wszystkich mieszkańców Jerozolimy. Przecież temu nie możemy zaprzeczyć».

Sędziowie doskonale rozpoznawali znaki lecz pozostali przy obronie swego zdania. Warto się zastanowić, również w odniesieniu do swoich czynów, czy jest to zgodne z rozumem, mądrością... Co dzieje się z naszą wrażliwością i postępowaniem zgodnie z poznaniem? Dlaczego człowiek idzie często przeciw rozumowi, chociaż tak nim się szczyci...?

Dz 4, 17-18 Aby jednak nie rozpowszechniało się to wśród ludu, zabrońmy im surowo przemawiać do kogokolwiek w to imię!». Przywołali ich potem i zakazali im w ogóle przemawiać, i nauczać w imię Jezusa.

Jaki jest sens niszczenia lub ograniczenia prawdy... Przeciwno komu obraca się walka z prawdą?

Dz 4, 19-20 Lecz Piotr i Jan odpowiedzieli: «Rozsądźcie, czy słuszne jest w oczach Bożych bardziej słuchać was niż Boga? Bo my nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli».

Jak działa Duch Święty? Czym jest prawda...?

Dz 4, 21-22 Oni zaś ponowili groźby, a nie znajdując żadnej podstawy do wymierzenia im kary, wypuścili ich ze względu na lud, bo wszyscy wielbili Boga z powodu tego, co się stało. A człowiek, który doznał tego cudownego uzdrowienia, miał ponad czterdzieści lat.

Miejsce strachu w ludzkim działaniu – ile strachu i lęku jest w moim działaniu? Jak często motorem mojego działania jest odniesienie do ludzkich opinii...?

Dz 4, 23-30 *Uwolnieni przybyli do swoich i opowiedzieli, co do nich mówili arcykapłani i starsi. Wysłuchawszy tego podnieśli jednomyślnie głos do Boga i mówili: «Wszehwładny Stwórco nieba i ziemi, i morza, i wszystkiego, co w nich istnieje, Tyś przez Ducha Świętego powiedział ustami sługi Twego Dawida: Dlaczego burzą się narody i ludy knują rzeczy próżne? Powstali królowie ziemi i książęta zeszli się razem przeciw Panu i przeciw Jego Pomazańcowi. Zeszli się bowiem rzeczywiście w tym mieście przeciw świętemu Stłudze Twemu, Jezusowi, którego namaściłeś, Herod i Poncjusz Pilat z poganami i pokoleniami Izraela, aby uczynić to, co ręka Twoja i myśl zamierzyły. A teraz spójrz, Panie, na ich groźby i daj sługom Twoim głosić słowo Twoje z całą odwagą, gdy Ty wyciągać będziesz swą rękę, aby uzdrawiać i dokonywać znaków i cudów przez imię świętego Sługi Twego, Jezusa».*

Poświęć kilka dni na modlitwę słowami pierwszych chrześcijan i zastanów się, jak bardzo są one aktualne dzisiaj. Spróbuj napisać podobną modlitwę w odniesieniu do współczesności dzisiejszego świata i inną w odniesieniu do twojej rzeczywistości.

Dz 4, 31 *Po tej modlitwie zadrżało miejsce, na którym byli zebrani, wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i głosili odważnie słowo Boże.*

Proś słowami swojej modlitwy o wylanie Ducha Świętego na ciebie i twoich bliskich...

Dz 4, 32 *Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne.*

Jak rozumiesz wspólnotę dóbr dzisiaj? Na jaką wspólnotę wyraziłbyś swoją pełną zgodę...

Dz 4, 33 *Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wszyscy oni mieli wielką łaskę.*

Zastanów się: jakie jest powiązanie łaski i świadectwa o Jezusie Chrystusie

Dz 4, 34-37 *Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze [uzyskane] ze sprzedaży, i składali je u stóp Apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby. Tak Józef, nazwany przez Apostołów Barnabas, to znaczy "Syn Pocieszenia", lewita rodem z Cypru, sprzedał ziemię, którą posiadał, a pieniądze przyniósł i złożył u stóp Apostołów.*

Jak dziś być synem pocieszenia...? Wypisz sobie sposoby, które są ci dostępne i wybierz jeden z nich jako swoje zadanie...